Meine Übersetzung des Haaretz-Artikels Hebräisch-Deutsch vom 22.05. 2025

שנה שירטט הרב יצחק גינזבורג, האב 20לפני הרוחני של נוער הגבעות, חזון לחיסול המוסדות הדמוקרטיים והשלטת עליונות יהודית. אחרי 7 באוקטובר נראה שהחזון הזה הולך ומתגשם במדויק לנגד עינינו	Vor 20 Jahren skizzierte Rabbi Yitzhak Ginsburg, der geistige Vater der Hilltop Youth, eine Vision zur Abschaffung demokratischer Institutionen und der Herrschaft jüdischer Vorherrschaft. Nach dem 7. Oktober scheint sich diese Vision direkt vor unseren Augen zu erfüllen.
בעיצומה של המחאה נגד תוכנית ההתנתקות נשא הרב יצחק גינזבורג דרשה בגן הוורדים שליד הכנסת. גינזבורג, ראש ישיבת עוד יוסף חי שביצהר, ברוך הגבר" לכבודו של ברוך "פירסם את החיבור ,גולדשטיין, שהה במעצר מינהלי אחרי רצח רבין ולימים גם סמך את ידיו על ספר שהתיר הרג נשים בינואר 2005, הוא שירטט ,וילדים מקרב הגויים. אז מול תומכיו בירושלים חזון שעיקרו מיתת נשיקה לרעיון המכונן והנאיבי של הציונות החילונית, "מדינה יהודית ודמוקרטית". המוכרת כיום תחת השם "הזמן לפצח את ,הדרשה האגוז", ביקשה להשריש את רעיון העליונות היהודית בארץ ישראל, ולהכשיר את הלבבות להרג המוני של פלסטינים ולטיהור אתני מלא של הארץ. כעת, על סף השלמת הפיצוח והצלחת תוכניתו של הרב, כדאי לחזור לעיין בכוונת המשורר.	Inmitten der Proteste gegen den Abzugsplan hielt Rabbi Yitzhak Ginsburg im Rosengarten neben der Knesset eine Predigt. Ginsburg, Rosch Jeschiwa Od Josef Chai in Yitzhar, veröffentlichte den Aufsatz „Bless the Man“ zu Ehren von Baruch Goldstein, der nach Rabins Ermordung in Verwaltungshaft saß, und schrieb später auch ein Buch, in dem er die Tötung von Frauen und Kindern unter den Nichtjuden billigte. Dann, im Januar 2005, skizzierte er vor seinen Anhängern in Jerusalem eine Vision, die im Wesentlichen die Totenglocke für die Gründungsidee und die naive Idee des säkularen Zionismus läutete: „ein jüdischer und demokratischer Staat.“ Die Predigt, die heute als „Zeit, die Nuss zu knacken“ bekannt ist, zielte darauf ab, die Idee der jüdischen Vorherrschaft im Land Israel zu vermitteln und die Herzen auf die Massentötung der Palästinenser und die vollständige ethnische Säuberung des Landes vorzubereiten. Jetzt, da der Plan des Rabbis kurz vor dem Scheitern steht und zum Erfolg führt, lohnt es sich, die Absicht des Dichters noch einmal zu betrachten.
הרב גינזבורג נולד בארצות הברית ב–1944, והחל את הקריירה הרבנית שלו בתנועת חב"ד. הוא מתגורר עד היום בכפר חב"ד, אך הפך לפופולרי דווקא במעגלי הציונות הדתית ובעיקר בקרב החרד"לים. הוא מציע שילוב ייחודי בין חסידות ללאומיות משיחית, בהשראת הרב קוק והתנועה הוא קרץ ,הרוויזיוניסטית. לקהל הרחב, גם לחילונים לאורך השנים עם הגות בתחום הניו־אייג' והפסיכולוגיה היהודית. הקבוצה שמעריצה אותו יותר מכל היא המיליציה וכיום ,"החמושה שכונתה בעבר "נוער הגבעות אחראית לפוגרומים שבועיים ואף למקרי רצח בכפרי הגדה המערבית. בניגוד למצע המקורי של גוש אמונים לדורותיו, סבור גינזבורג שהפלסטינים אינם זכאים אפילו למעמד של "גר תושב", ושכל שטח שנמצא בחזקתם בארץ ישראל מהווה חילול השם.	Rabbi Ginsburg wurde 1944 in den Vereinigten Staaten geboren und begann seine rabbinische Karriere in der Chabad-Bewegung. Er lebt noch immer in Kfar Chabad, erfreute sich jedoch in religiösen zionistischen Kreisen großer Beliebtheit, insbesondere unter den Haredim. Er bietet eine einzigartige Kombination aus Chassidismus und messianischem Nationalismus, inspiriert von Rabbi Kook und der revisionistischen Bewegung. Im Laufe der Jahre hat er mit seinen New-Age- und jüdischen Psychologie-Ansätzen die breite Öffentlichkeit, auch die säkulare Öffentlichkeit, angesprochen. Die Gruppe, die ihn am meisten bewundert, ist die bewaffnete Miliz, die einst „Bergjugend“ hieß und heute für wöchentliche Pogrome und

	sogar Morde in Dörfern im Westjordanland verantwortlich ist. Im Gegensatz zum ursprünglichen Programm von Gush Emunim, das seit Generationen vertreten wird, glaubt Ginsburg, dass die Palästinenser nicht einmal Anspruch auf den Status eines „ansässigen Ausländers“ hätten und dass jedes Gebiet, das sie im Land Israel besetzen, eine Gotteslästerung darstelle.
דרשת הפיצוח דימתה את ישראל לאגוז בעל ארבע והקליפות הן ,קליפות: הפרי מסמל את עם ישראל מדינת ישראל החילונית ומוסדותיה. על פי תורת הן פסולת רוחנית שנפוצה בעולם "הקבלה, "קליפות — "בעת בריאתו. רובן מייצגות את ה"סטרא אחרא הצד האחר" בארמית, הביטוי לרע המוחלט — " אבל מקצתן כוללות גם ניצוצות מההארה האלוהית, .ואותן יש לברור בראשית הדרך, הסביר הרב, נדרש עם ישראל כדבריו, ,לקליפות כדי לגדול ולהתפתח. אבל עכשיו "הקליפה, לאחר שנים של שמירה, הפכה לגורם המתנגד ומפריע להתפתחות עם ישראל בארצו". לכן, יש לפצח ולשבר אותה כדי להביא לביאת שלוש מן הקליפות — התקשורת, .המשיח בימינו מערכת החוק ומוסדות השלטון — הן טמאות ואסורות שצריך להחריב עד היסוד; את הצבא, הקליפה הרביעית, אפשר לתקן — אך יש לבער את .ערכי המוסר המעוותים שפשו בה התקשורת החילונית, קבע גינזבורג, "יוצרת אווירה שבה הדיבור בשם התורה נתפס כאנכרוניסטי, פרימיטיבי ולא רלוונטי לכל דיון מהותי לחיינו". מערכת החוק והמשפט מבקשת לעודד את "ההתבוללות וטשטוש ההבדלים בין ישראל לעמים", ומקבלת סיוע תדיר ממערכת החינוך "המתאמצת גם היא... לכפות על הנוער את אותם ערכים זרים ומטשטשים". הכנסת והממשלה מקדמות אינטרסים זרים לעם ישראל. הפיצוח של שלוש הקליפות האלה קרוב להשלמה, עם דהירת ההפיכה המשטרית, ריסוק מערכת החינוך ונטישת אתוס המקצוענות .בחלקים נרחבים מהתקשורת הישראלית	In der mitreißenden Predigt wurde Israel mit einer Walnuss mit vier Schalen verglichen: Die Frucht symbolisiert das Volk Israel und die Schalen sind der säkulare Staat Israel und seine Institutionen. Laut der Kabbala handelt es sich bei „Hüllen“ um spirituellen Abfall, der zum Zeitpunkt seiner Entstehung in der Welt weit verbreitet war. Die meisten von ihnen stellen die „stera achra“ dar – „die andere Seite“ auf Aramäisch, der Ausdruck für das absolute Böse –, aber einige enthalten auch Funken göttlicher Erleuchtung, und diese müssen erkannt werden. Zu Beginn der Reise, erklärte der Rabbi, brauchte das Volk Israel Kelpit, um zu wachsen und sich zu entwickeln. Doch nun, so sagt er, „ist die Granate nach Jahren des Schutzes zu einem Faktor geworden, der die Entwicklung des jüdischen Volkes in seinem Land behindert und behindert.“ Deshalb muss es geknackt und zerbrochen werden, um das Kommen des Messias in unserer Zeit herbeizuführen. Drei dieser Hüllen – die Medien, das Rechtssystem und die Regierungsinstitutionen – sind unrein und verboten und müssen bis ins Mark zerstört werden. Die Armee, die vierte Hülle, kann repariert werden – aber die verzerrten moralischen Werte, die sie durchdrungen haben, müssen ausgerottet werden. Rabbi Yitzhak Ginsburg. Ein Aktionsplan, keine theoretische Idee.
התקשורת החילונית, קבע גינזבורג, "יוצרת אווירה שבה הדיבור בשם התורה נתפס כאנכרוניסטי, פרימיטיבי ולא רלוונטי לכל דיון מהותי לחיינו". מערכת החוק והמשפט מבקשת לעודד את "ההתבוללות וטשטוש ההבדלים בין ישראל לעמים", ומקבלת סיוע תדיר ממערכת החינוך "המתאמצת גם היא... לכפות על הנוער את אותם ערכים זרים ומטשטשים". הכנסת והממשלה מקדמות אינטרסים זרים לעם ישראל. הפיצוח של שלוש הקליפות האלה קרוב להשלמה, עם דהירת ההפיכה המשטרית, ריסוק מערכת החינוך ונטישת אתוס המקצוענות .בחלקים נרחבים מהתקשורת הישראלית	Die säkularen Medien, so Ginsburg, „schaffen eine Atmosphäre, in der das Sprechen im Namen der Thora als anachronistisch, primitiv und für jede für unser Leben wesentliche Diskussion irrelevant wahrgenommen wird.“ Das Rechtssystem strebe danach, „Assimilation und die Verwischung der Unterschiede zwischen Israel und den anderen Nationen“ zu fördern und erhalte dabei häufig Unterstützung durch das Bildungssystem, „das ebenfalls bestrebt ist, der Jugend diese fremden und verwischenden Werte aufzuzwingen.“ Die Knesset und die Regierung verfolgen Interessen, die dem

הצבא הוא הקליפה החשובה והשימושית מכולן. היא "רכה וטובה לאכילה". הפיצוח שלה ושחרור החומר האלוהי הטבוע בה הוא תהליך אפוקליפטי שייעשה על ידי מי שגינזבורג מכנה "מפצח האגוזים": יהודי פשוט שיסתמך על יצר נקמה קמאי, ושלא יהיה כבול לחוקים המסרסים של רוח צה"ל, אותם ערכים של גויים הקשורים ל"טוהר הנשק" ושמונעים מהחיילים לפעול לפי הציווי המקראי "הקם להורגך, השכם להורגו". אותו מפצח ינקום בגויים, בערביי ארץ בדומה לברוך — ישראל, ללא עכבות מוסריות גולדשטיין, או לשמעון וללוי שהרגו את כל תושבי שכם לאחר אונס אחותם דינה.	israelischen Volk fremd sind. Angesichts des rasanten Tempos des Regimewechsels, der Zerstörung des Bildungssystems und der Aufgabe des Ethos der Professionalität in großen Teilen der israelischen Medien stehen diese drei Schalen kurz vor dem Zerbrechen. Die Armee ist die wichtigste und nützlichste Hülle von allen. Es ist „weich und gut zu essen“. Sein Aufbrechen und die Freisetzung der ihm innewohnenden göttlichen Substanz ist ein apokalyptischer Prozess, der von jemandem durchgeführt wird, den Ginsburg den „Nussknacker“ nennt: einem einfachen Juden, der sich auf einen Urinstinkt zur Rache verlässt und sich nicht an die kastrierenden Gesetze des IDF-Geistes binden lässt, jene nichtjüdischen Werte, die sich auf die „Reinheit der Waffen“ beziehen und die Soldaten daran hindern, gemäß dem biblischen Gebot „Erhebt euch zum Töten, erhebt euch zum Töten“ zu handeln. Dieser Nussknacker wird sich ohne moralische Hemmungen an den Nichtjuden, an den Arabern des Landes Israel rächen – ähnlich wie Baruch Goldstein oder Shimon und Levi, die nach der Vergewaltigung ihrer Schwester Dina alle Einwohner von Nablus töteten.
לפי הרב גינזבורג, יש לפצח את ה"קליפה שמפריעה להתפתחות של עם ישראל בארצו". יש להחריב שלוש מן השכבות שלה — התקשורת, מערכת החוק ומוסדות השלטון — עד היסוד; את הצבא, הקליפה הרביעית, אפשר לתקן — אך יש לבער את ערכי המוסר המעוותים שפשו בה	Laut Rabbi Ginsburg muss die „Schale, die die Entwicklung des jüdischen Volkes in seinem Land behindert“, aufgebrochen werden. Drei seiner Schichten – die Medien, das Rechtssystem und die Regierungsinstitutionen – müssen bis ins Mark zerstört werden. Die Armee, die vierte Hülle, kann repariert werden – aber die verzerrten moralischen Werte, die sie durchdrungen haben, müssen ausgerottet werden.
כבר ב–2005 לא היה מדובר מבחינת גינזבורג ברעיונות תיאורטיים, אלא בחזון ברור שלאורו אמורים היו חסידיו לפעול. אלא שהתוכנית נדרשה לשעת כושר, להזדמנות לפיצוח, שבה באופן ספונטני ואורגני תיושם הנקמה בגויים כך שהחומר האלוהי ישוחרר מהקליפה, וכל שייוותר הוא הפרי, עם ישראל המוכן לקבל על עצמו את זמן הגאולה. כשיגיע רגע הנקמה, מאמין גינזבורג, יכולים אותם נוקמים גם להשתחרר מכבלי ההלכה המגבילה שפיכות דמים. ההזדמנות הגיעה ב–7 באוקטובר. "העמלקיות שניכרת במעשי הרִשְׁעָה שלהם", הוא כתב בעלונו "נפלאות" שבועות אחדים לאחר הטבח, "דורשת מאיתנו לקיים בהם 'תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח' — מְחִיָּה־השמדה מוחלטת, ולא בירור". הקרבת החטופים, בדרך של התנגדות	Schon 2005 ging es Ginsburgs Ansicht nicht um theoretische Ideen, sondern vielmehr um eine klare Vision, im Lichte derer seine Anhänger handeln sollten. Doch der Plan erforderte eine Gelegenheit, eine Chance aufzubrechen, in der die Rache an den Nationen spontan und organisch verübt würde, sodass die göttliche Substanz aus der Schale gelöst würde und alles, was übrig bliebe, die Frucht wäre, das Volk Israel, das bereit wäre, die Zeit der Erlösung auf sich zu nehmen. Wenn der Moment der Rache gekommen ist, so glaubt Ginsburg, können sich diese Rächer auch von den Fesseln des jüdischen Gesetzes befreien, das Blutvergießen einschränkt. Die Gelegenheit dazu bot sich am 7. Oktober. „Die in ihren Grausamkeiten offenbare

עיקשת לעסקה, היא בבחינת מחיר סביר שיש לשלם עבור מה שמכנה גם הרב "ניצחון מוחלט". עד כמה מושכת השפה האפוקליפטית שמציע גינזבורג בעיני ישראלים־יהודים מכל שכבות העם, הצמאים ל"פתרון" לבעיה הפלסטינית, מלמד סקר ושביקש לבחון שורה של, שנערך בחודש מרץ שאלות "בלתי מנומסות", שמקומן לא יכירנו בסקרים שנערכים באופן תדיר בישראל. הסקר נערך בידי אחד מהח"מ בהזמנת אוניברסיטת פן סטייט, בקרב 1,005 נשאלים המהווים מדגם מייצג של האוכלוסייה היהודית בישראל. האם את/ה תומך/ת בטענה שצה"ל, "לשאלה בכובשו עיר אויב, צריך לפעול באופן דומה לאופן שבו פעלו בני ישראל כשכבשו את יריחו תחת הנהגת יהושע, כלומר להרוג את כל תושביה?" השיבו בחיוב 47% מכלל הנשאלים. 65% מהנסקרים השיבו שקיים גלגול עכשווי של עמלק, ומתוך אלה השיבו 93% שהמצווה למחות את זכר עמלק רלוונטית גם לאותו עמלק בן ימינו.	Amalekiterhaftigkeit“, schrieb er wenige Wochen nach dem Massaker in seinem Newsletter „Niflaot“, „verlangt von uns, dass wir ihnen gegenüber den Satz ‚Tilgt die Erinnerung an Amalek unter dem Himmel aus, ihr werdet es nicht vergessen‘ hochhalten – eine totale Vernichtung, keine Aufklärung.“ Das Opfern der Geiseln durch hartnäckigen Widerstand gegen den Deal ist ein angemessener Preis für das, was der Rabbi auch als „vollständigen Sieg“ bezeichnet. Wie attraktiv die apokalyptische Sprache Ginsburgs für israelische Juden aller Gesellschaftsschichten ist, die sich nach einer „Lösung“ des Palästinaproblems sehnen, zeigt eine im März durchgeführte Umfrage, in deren Rahmen eine Reihe „unhöflicher“ Fragen untersucht wurden, deren Platz wir in den in Israel häufig durchgeführten Umfragen nicht wiedererkennen würden. Die Umfrage wurde von einem der HMs im Auftrag der Penn State University unter 1.005 Befragten durchgeführt, die eine repräsentative Stichprobe der jüdischen Bevölkerung in Israel darstellen. Auf die Frage: „Unterstützen Sie die Behauptung, dass die israelischen Streitkräfte bei der Eroberung einer feindlichen Stadt ähnlich vorgehen sollten wie die Israeliten bei der Eroberung Jerichos unter der Führung Josuas, also alle Einwohner töten sollten?“ 47 % aller Befragten antworteten mit Ja. 65 % der Befragten antworteten, dass es eine zeitgenössische Inkarnation von Amalek gibt, und von diesen antworteten 93 %, dass das Gebot, die Erinnerung an Amalek auszulöschen, auch für diesen modernen Amalek relevant sei.
Grafik 1	
נראה שגינזבורג ורבנים חרד"לים אחרים יכולים להיות גאים במיוחד בשינוי שחל באוכלוסייה היהודית: 82% מהנשאלים בסקר הביעו תמיכה בגירוש בכפייה של תושבי רצועת עזה, ו–56% תמכו בגירוש בכפייה של הערבים אזרחי ישראל. בסקר מ–2003 עמדו התשובות החיוביות לשאלות האלה "רק" על 45% ו–31%, בהתאמה. עדות נוספת לניצחון הגדול של גינזבורג ניתן לראות גם באימוץ הנרחב של העמדות התומכות בטיהור אתני וברצח עם בידי הציבור החילוני, שלא השכיל להציב חלופה לציונות המשיחית בדמות משנה סדורה המעוגנת בשאיפה לזכויות אדם: 69% מהחילונים תומכים בגירוש בכוח של תושבי עזה, ו–31% מהם רואים בהשמדת תושבי יריחו תקדים שצה"ל צריך לאמץ.	Es scheint, dass Ginsburg und andere Haredi-Rabbiner besonders stolz auf den Wandel sein können, der in der jüdischen Bevölkerung stattgefunden hat: 82 Prozent der Befragten sprachen sich für die Zwangsvertreibung der Bewohner des Gazastreifens aus, und 56 Prozent befürworteten die Zwangsvertreibung der arabischen Bürger Israels. Bei der Umfrage von 2003 lagen die positiven Antworten auf diese Fragen bei „nur“ 45 % bzw. 31 %. Ein weiterer Beweis für Ginsburgs großen Sieg ist auch die weitverbreitete Übernahme von Positionen, die ethnische Säuberungen und Völkermord in der säkularen Öffentlichkeit unterstützen. Diese hat es versäumt, eine Alternative zum messianischen Zionismus in

ההישג של גינזבורג הוא אכן פועל יוצא של ריסוק הקליפות, גם אם לא תמיד היו המפצחים תומכיו הישירים. התקשורת העברית, הקליפה הראשונה, היתה תמיד מגויסת, אך הקפידה על ארשת של מקצוענות. לאחרונה, ברובה הגדול, היא ויתרה על מראית העין הזאת, ומאז הטבח בעוטף עזה זנחו עיתונאים רבים את הסיקור הביקורתי, וחלקם אף הצטרפו לקריאות המתלהמות לנקמה, לגירוש ולהשמדה. הרשות השופטת, שסירבה להכריז בריש גלי על עליונות היהודים בארץ ישראל ועל זכותם לגרש, להשמיד או להרעיב את אויביהם — במקביל דמתה בעיני — לתפקידה המכריע בשימור הכיבוש גינזבורג לאבן נגף ש"עלינו לשבר... תוך הגחכה נראה שגם בקליפה השנייה. "'ו'ביזיון בית המשפט אם היא לא כבר הוסרה לגמרי: לפני, חל שינוי כחודשיים דחה שופט העליון דוד מינץ את עתירת ארגון "גישה" לחייב את ישראל להבטיח את אספקת הסיוע ההומניטרי לרצועה, תוך קביעה שמדוברת ב"מלחמת מצווה תנ"כית", ולמעשה אישר למנוע ממיליוני עזתים אוכל, מים ותרופות. פסק הדין של שאליו הצטרפו, מינץ, תושב ההתנחלות דולב הנשיא יצחק עמית והשופט נעם סולברג, מההתנחלות אלון שבות, כבר גובה קורבנות.	Form einer organisierten Alternative zu präsentieren, die im Streben nach Menschenrechten verankert wäre: 69 Prozent der Säkularisten unterstützen die gewaltsame Vertreibung der Bewohner des Gazastreifens und 31 Prozent von ihnen betrachten die Vernichtung der Bewohner Jerichos als einen Präzedenzfall, den die israelischen Streitkräfte übernehmen sollten. Ginsburgs Erfolg ist tatsächlich das Ergebnis des Aufbrechens der Schalen, auch wenn diese Aufbrechenden nicht immer seine direkten Unterstützer waren. Die hebräischen Medien, die erste Schicht, waren immer mobilisiert, wahrten jedoch einen Anschein von Professionalität. In letzter Zeit hat man diesen Anschein größtenteils aufgegeben, und seit dem Massaker im Gazastreifen haben viele Journalisten ihre kritische Berichterstattung aufgegeben, und manche haben sich sogar den wütenden Rufen nach Rache, Vertreibung und Vernichtung angeschlossen. Die Justiz, die sich weigerte, die Überlegenheit der Juden im Land Israel und ihr Recht, ihre Feinde zu vertreiben, auszurotten oder auszuhungern, offen zu erklären – und dabei eine entscheidende Rolle bei der Aufrechterhaltung der Besatzung spielte –, erschien Ginsburg wie ein Stolperstein, den „wir mit Spott und ‚Missachtung des Gerichts' zerbrechen müssen." Es scheint, dass sich auch die zweite Schale verändert hat, wenn auch nicht vollständig entfernt wurde: Vor etwa zwei Monaten lehnte Richter David Mintz vom Obersten Gericht den Antrag der Organisation „Gisha" ab, Israel zu verpflichten, die Versorgung des Gazastreifens mit humanitärer Hilfe sicherzustellen, mit der Begründung, dies sei ein „biblischer Befehlskrieg", und autorisierte damit faktisch die Verweigerung von Nahrungsmitteln, Wasser und Medikamenten für Millionen von Gaza-Bewohnern. Das Urteil von Mintz, einem Bewohner der Siedlung Dolev, dem sich Präsident Yitzhak Amit und Richter Noam Solberg aus der Siedlung Alon Shvut anschlossen, fordert bereits seinen Tribut.
Grafik 2	
מערכת החינוך, חלק מאותה קליפה שנייה, היתה למקום עבודה שבו מורים יהודים המקדמים ערכים אוניברסליים מסתכנים בפיטורים (למורים הערבים חוקרים של הסכנה הזאת מעולם לא היתה זרה). מערכת החינוך מצביעים על שינוי חד לכיוון לאומני	Das Bildungssystem, Teil dieser zweiten Hülle, war ein Arbeitsplatz, an dem jüdische Lehrer, die universelle Werte propagierten, Gefahr liefen, entlassen zu werden (diese Gefahr war arabischen Lehrern nie fremd). Forscher des

אתנוצנטרי בתוכני הלימוד מאז האינתיפאדה השנייה, והתהליך הזה הוביל לתמיכה גבוהה בגירוש ובהשמדה במיוחד בקרב מי שסיימו את חוק לימודיהם ב–20 השנים האחרונות. 66% מבני ה–40 ומטה תומכים בגירוש הערבים אזרחי ישראל, ו–58% מבקשים לראות את צה"ל עושה מעשה יהושע פער דורי בעמדות פוליטיות אינו תופעה .ביריחו חריגה, אבל בישראל הוא התרחב מאוד מתחילת המאה ה–21. נדמה שעל הכנסת ועל הממשלה אין צורך להכביר מילים. גינזבורג עצמו דורש ש"את הממשלה — ממשלת השמאל או הימין — עלינו למגר. יש להפיל אותה, ולכשתקום חדשה להפיל גם אותה, וכך הלאה — עד לכינון ממשל תורני בארץ". חמש מערכות הבחירות שהתקיימו בתוך שלוש שנים וחצי מלמדות שגם כאן יכול גינזבורג להתהדר בלא מעט סיעתא דשמיא.	Bildungssystems weisen darauf hin, dass es seit der zweiten Intifada zu einer starken Verschiebung der Lehrpläne in eine ethnozentrisch-nationalistische Richtung gekommen sei. Dieser Prozess habe zu einer starken Unterstützung von Vertreibung und Vernichtung geführt, insbesondere unter denjenigen, die ihr Jurastudium in den letzten zwanzig Jahren abgeschlossen hätten. 66 % der unter 40-Jährigen unterstützen die Vertreibung arabischer Bürger aus Israel und 58 % wollen, dass die IDF das tut, was Josua in Jericho getan hat. Eine Kluft zwischen den Generationen in politischen Positionen ist kein ungewöhnliches Phänomen, doch in Israel hat sie sich seit Beginn des 21. Jahrhunderts erheblich vergrößert. Es scheint, dass es keinen Grund gibt, die Aussagen der Knesset und der Regierung zu übertreiben. Ginsburg selbst fordert: „Wir müssen die Regierung auslöschen – egal, ob sie links oder rechts ist. Sie muss gestürzt werden. Sie muss gestürzt werden, und wenn eine neue Regierung eingesetzt wird, muss auch diese gestürzt werden, und so weiter – bis im Land eine Regierung auf Grundlage der Thora etabliert ist.“ Dass Ginsburg auch hier über eine Menge göttlichen Beistand verfügen kann, zeigen die fünf Wahlkämpfe in dreieinhalb Jahren.
Grafik 3	
בפועל, הושגה המטרה גם בקליפה הרביעית: ,וכך קשה למצוא מי שיסרב לפקודות בלתי חוקיות בעליל, כמו הרעבה של מאות אלפים, יצירת שטחי השמדה או הפצצת שכונות מגורים צפופות. רק 9% מהגברים בני פחות מ–40, הקבוצה העיקרית שממנה יוצאים המשרתים בעזה בסדיר ובמילואים, דחו את כל רעיונות הגירוש וההשמדה שהוצגו	Und so wurde das Ziel auch bei der vierten Granate praktisch erreicht: Es ist schwierig, jemanden zu finden, der sich eindeutig illegalen Befehlen wie dem Aushungern von Hunderttausenden, der Einrichtung von Vernichtungszonen oder der Bombardierung dicht besiedelter Wohngebiete widersetzen

בפניהם. גינזבורג עצמו לא פיספס את השינוי היסודי ובכך שאין ,שחל בצבא במערכה הנוכחית מתחשבים עוד בהימצאותה של אוכלוסייה אזרחית "המהווה מחסה למחבלים", כדבריו. בספטמבר האחרון הוא ביקש לברך את ראשי המדינה "על השינוי לטובה" שחל בעמדתם. יש הרואים בזעזוע ובחרדה שפקדו את הציבור הישראלי לנוכח אירועי 7 באוקטובר את ההסבר היחיד להקצנה הזאת. אך נראה כי הטבח רק שיחרר שדים שטופחו לאורך עשורים בתקשורת מלבד היותה ,הציונות .ובמערכות המשפט והחינוך תנועה לאומית, היא גם תנועה של מהגרים־מתיישבים, המבקשת לדחוק את רגליה של האוכלוסייה המקומית. חברות מהגרים־מתיישבים תמיד נתקלות בהתנגדות אלימה ואכזרית של הקבוצה הילידית, המתנגדת לנישולה. השאיפה לביטחון מוחלט וקבוע יכולה להוביל לתוכנית אופרטיבית להעלים את האוכלוסייה המתנגדת, ולכן בכל פרויקט התיישבותי טמון פוטנציאל של טיהור כפי שאכן אירע בצפון אמריקה ,אתני ורצח עם במאות ה–17־19 או בנמיביה בראשית המאה ה–20.	würde. Nur 9 % der Männer unter 40, also der Hauptgruppe der in Gaza dienenden Soldaten – sowohl der regulären Soldaten als auch der Reservisten – lehnten alle ihnen vorgelegten Ideen der Vertreibung und Vernichtung ab. Ginsburg selbst ist der grundlegende Wandel, der im laufenden Wahlkampf in der Armee stattgefunden hat, nicht entgangen. Die Anwesenheit einer Zivilbevölkerung, „die einen Unterschlupf für Terroristen darstellt“, wie er es formulierte, werde nicht länger berücksichtigt. Im vergangenen September wollte er den Staatschefs „zu der Wende zum Besseren“ gratulieren, die in ihrer Position stattgefunden habe. Manche sehen die einzige Erklärung für diese Radikalisierung im Schock und der Angst, die die israelische Öffentlichkeit nach den Ereignissen vom 7. Oktober erfasst haben. Doch das Massaker scheint lediglich Dämonen entfesselt zu haben, die jahrzehntelang in den Medien, im Rechtssystem und im Bildungswesen genährt worden waren. Der Zionismus ist nicht nur eine nationale Bewegung, sondern auch eine Bewegung von Einwanderern und Siedlern, die die Unterdrückung der einheimischen Bevölkerung anstreben. Einwanderer-Siedler-Gesellschaften stoßen immer auf gewalttätigen und brutalen Widerstand der einheimischen Gruppe, die sich der Besiedlung widersetzt. Der Wunsch nach absoluter und dauerhafter Sicherheit kann zu einem operativen Plan zur Vernichtung der gegnerischen Bevölkerung führen, und daher birgt jedes Siedlungsprojekt das Potenzial für ethnische Säuberungen und Völkermord, wie es tatsächlich im Nordamerika des 17. bis 19. Jahrhunderts oder in Namibia im frühen 20. Jahrhundert geschah.
החרד"ליות מציעה לישראלים אצטלה דתית למחיקת הילידות הפלסטינית. היא נותנת שפה ותוכנית פעולה לדתיים ולחילונים שחיפשו "פתרון" לסכסוך שלא יאלץ אותם לוותר על הפריבילגיות שמעניק משטר של עליונות יהודית	Die Hardaliten bieten den Israelis einen religiösen Deckmantel für die Auslöschung der palästinensischen Ureinwohner. Es bietet eine Sprache und einen Aktionsplan für religiöse und säkulare Menschen, die nach einer „Lösung“ des Konflikts suchen, die sie nicht dazu zwingt, die Privilegien aufzugeben, die ihnen ein Regime jüdischer Vorherrschaft gewährt.
שגינזבורג הוא ממנהיגיה הבולטים ,החרד"ליות בדור הנוכחי, מציעה לישראלים אצטלה דתית למחיקת הילידות הפלסטינית. היא נותנת שפה ותוכנית פעולה לדתיים ולחילונים שחיפשו "פתרון" לסכסוך שלא יאלץ אותם לוותר על הפריבילגיות שמעניק משטר של עליונות יהודית. גם השימוש בשפה המקראית להצדקת פשעי מלחמה אינו חידוש	Die Haredi-Bewegung, zu deren prominentesten Anführerinnen Ginsburg der heutigen Generation zählt, bietet den Israelis einen religiösen Deckmantel für die Auslöschung der palästinensischen Ureinwohner. Es bietet eine Sprache und einen Aktionsplan für religiöse und säkulare Menschen, die nach einer „Lösung“

des Konflikts suchen, die sie nicht dazu zwingen würde, die Privilegien aufzugeben, die ihnen ein Regime jüdischer Vorherrschaft gewährt. Auch die Verwendung biblischer Sprache zur Rechtfertigung von Kriegsverbrechen ist für den Zionismus nichts Neues: Die puritanischen Siedler in Amerika, Irland und anderen Ländern griffen auf die Bibel zurück und verglichen die einheimische Bevölkerung, die sich ihnen widersetzte, mit den Amalekitern und Kanaanitern und griffen dementsprechend zu ethnischen Säuberungen und Völkermord an ihnen. Es ist wichtig klarzustellen: Dieser Prozess ist nicht deterministisch. Der messianische Zionismus versucht, den Prozess der Entkolonialisierung in Israel und Palästina zu blockieren, macht ihn jedoch nicht unmöglich. Die Gegner des Messianismus standen an mehreren Kreuzungen, an denen sie einen anderen Weg hätten wählen können, doch der Preis dafür war, dass sie sich als Israelis neu erfinden mussten. Da die Bereitschaft hierzu und zur Errichtung eines geordneten Systems fehlt, dessen Hauptaugenmerk auf der Zerschlagung des Regimes jüdischer Vorherrschaft und der kolonialen Mechanismen liegt, blieb dem ungestümen Geist Ginsburgs und seinesgleichen Tür und Tor geöffnet. Wenn es überhaupt eine Chance gibt, den Marsch in eine spartanische und ausgestoßene Gesellschaft aufzuhalten, dann liegt diese in der völligen Ablehnung der Idee jüdischer Vorherrschaft und Judaisierung, selbst in der Version, die gegenwärtig vom säkularen Zionismus akzeptiert wird. Die alternative Vision zum selbstmörderischen Messianismus ist eine echte egalitäre Partnerschaft zwischen Meer und Fluss. Shai Hizkani ist Professor für Geschichte und Jüdische Studien an der University of Maryland. Er ist Autor des Buches „Liebe Heimat: Der Krieg von 1948 – Die verborgenen Briefe“ (2024). Tamir Sorek ist Professor im Fachbereich Geschichte der Penn State University. Er ist Autor des Buches „The Optimist: A Biography of Tawfiq Ziad“ (2023).	של הציונות: המתיישבים הפוריטנים באמריקה, באירלנד ובמקומות נוספים אחזו בתנ"ך והשוו את האוכלוסיות הילידיות שהתנגדו להם לעמלקים ולכנענים, ובהתאם נקטו נגדן טיהור אתני ורצח עם. חשוב להבהיר: התהליך הזה אינו דטרמיניסטי. הציונות המשיחית אמנם מבקשת לחסום תהליך דה־קולוניזציה בישראל ובפלסטין, אך היא אינה למתנגדי המשיחיות היו .הופכת אותו לבלתי אפשרי כמה צמתים שבהם יכלו לבחור בדרך אחרת, אך המחיר היה שימציאו את עצמם כישראלים מחדש. בהיעדר נכונות לעשות זאת ולהציב משנה סדורה, שעיקרה פירוק משטר העליונות היהודית והמנגנונים הקולוניאליים, הדלת נותרה פתוחה לרוח הפרצים של גינזבורג ושל דומיו. אם קיים סיכוי כלשהו לעצור את הדהירה לעבר חברה ספרטנית ומנודה, הוא טמון בדחייה מוחלטת של רעיון העליונות היהודית והייהוד, גם בגרסה המקובלת כיום על הציונות החזון החלופי למשיחיות האובדנית הוא .החילונית שותפות שוויונית אמיתית בין הים לנהר. *שי חזקני הוא פרופסור להיסטוריה ומדעי היהדות באוניברסיטת מרילנד. הוא מחברו של הספר "מולדת יקרה: מלחמת 1948 — המכתבים הגנוזים" (2024).* *תמיר שורק הוא פרופסור במחלקה להיסטוריה באוניברסיטת פן סטייט. הוא מחברו של הספר "האופטימיסט: ביוגרפיה של תופיק זיאד" (2023).*